

Música al Raval i amb el Raval

Dg, 14/03/2010 per Cori Casanova

[A la intempèrie](#)

Aquest divendres 9 s'ha inaugurat al Raval el nou local de Xamfrà, centre de música i escena al Raval. Honestament, he pensat si escrivia sobre els casos de pederàstia que ens estàn caient a sobre i que ens posen vermells de vergonya i que ens trenquen el cor, davant de tant de temps d'ocultació i silenci; o si m'atrevia a dir que Don Ricardo Blazquez no va a Valladolid pel fet de ser nacionalista, sinó probablement, per ser un home creient i eclesial, intel·ligent i sorrut, tímit, honest... que ha fet que "el tal Blazquez" fes de bisbe de Bilbao amb molts menys problemes dels que es preveien en un inici.

Al final, necessitats com estem d'esperances concretes que encoratgin la nostra Esperança, he decidit escriure sobre aquest centre, creat per la Fundació ARC música, una llarga tradició de pedagogs musicals amb entranya social i humana, que inicià M. Dolors Bonal i que ara continuen els seus nebots i molta altra gent que s'hi ha anat adherint.

Xamfrà, centre de música i escena al Raval <www.xamfra.net> crec que respòn, al convenciment experimentat per tanta gent -penseu en les orquestres del carrer de Veneçuela- de que la música, com a experiència personal i de grup és no només la possibilitat d'un plaer estètic únic, sino també un mitjà per estructurar i canalitzar emocions i sentiments, per activar de forma global zones del cervell humà on rauen ritme, parla, melodia, escolta etz, que estàn fortament implicades en els aprenentatges curriculars. Fent activitat en grup la música permet una més gran socialització i realitzar l'experiència de que tot és millor, més bonic i més gratificant si escolto els altres i ho faig amb els altres.

El món de la musicoteràpia, Màster universitari impartit al menys a dues Universitats de casa nostra, és testimoni del creixent interès per la música com a mitjà co-terapèutic en situacions de patiment profund tant psíquic com físic (malatía greu, malats terminals, malatia neurològica o mental,...).

Potser massa sovint, quan pensem en els nens que són víctimes innocents del mal i la injustícia del món, posem l'accent en allò imprescindible: l'accés a l'ensenyament, una alimentació adequada, un mínim de garanties de que l'ambient familiar no és el principal impediment pel seu desenvolupament humà i cognitiu. Pensar també en la música no és un luxe inútil; és un mitjà que de forma creativa i lúdica, que no vol dir sense esforç, puguin fer una experiència sensible, espiritual i a la vegada raonada que els engloba en totes les seves capacitats i els fa créixer al costat dels altres.

Una darrera reflexió. Per ami "l'atri dels gentils" del que parlà recentment Benet XVI són també aquests espais humans i humanitzadors, on Déu es fa present en la bondat de l'home, i on una paraula sobre Déu la majoria de les vegades no és rebutjada.